

Janusz Kruk

Bronowice, pow. Kazimierza Wlk.

Informator Archeologiczny : badania 1, 28-29

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

odkrywców. Według relacji właściciela pola, około 10 lat temu, natrafiono na podobne konstrukcje kamienne, które zostały w całości usunięte. Być może śladem po nich, jest pozostałość nowożytnego wykopu w niedalekiej odległości od grobu.

Na północ od grobu natrafiono na głęboką jamę wypełnioną popiołem i węgielkami drzewnymi, w której znaleziono również ułamki ceramiki kultury amfor kulistych. Ma ona niewątpliwy związek z czynnościami obrzędowymi, palenie bowiem ognia w czasie pochówku jest powszechnym zwyczajem w tej kulturze. Na zachód od grobu znaleziono dalsze cztery kamienie, znacznych rozmiarów, nad którymi, w warstwie ziemi, występowały drobne okruchy węgielków drzewnych. Kamienie te stanowią zapewne część konstrukcji zewnętrznych związanych z grobem.

Cały obiekt można datować na późny neolit /wg podziału K. Jażdżewskiego/ tj. na lata 2500 - 1700 przed Chr.

Prace będą kontynuowane w roku 1968.

B I S K U P I C E, pow. Kraków

patrz okres halszacki

B R O N O C I C E, pow. Kazimierza Wlk. Zakład Archeologii Małopolski

IHKM PAN

Badania prowadził mgr Janusz Kruk, finansował IHKM PAN.

W trakcie poszukiwań powierzchniowych w rejonie wioś Nidzicy i Sancygniówki odkryta została wielka osada ludności kultury pucharów lejowatych w Bronocicach pow. Kazimierza Wlk.

jest ona położona na wysokim wzniesieniu prawego obrzeżenia doliny Nidzicy w odległości ok. 1 km na północny wschód od osady w

Dziekanowicach. Na powierzchni północno-wschodniego stoku tego wzniesienia zaobserwowano szereg skupień materiału zabytkowego. W rejonie jednego z nich wytyczono wykop sondażowy o powierzchni 12,5 m². Odsłonięto tutaj i przebadano jamę kultury pucharów lejowatych o średnicy 260 cm i głębokości 120 cm. Z jej wypełniska wydobyto b. liczne fragmenty ceramiki oraz półwytwory i narzędzia krzemienne.

B R Z E Z I E, pow. Bochnia

Muzeum Archeologiczne w Krakowie

Badania prowadziła mgr Marta Godłowska, finansował-WKZ w Krakowie.

Na stanowisku I kontynuowano systematyczne badania wykopaliskowe z lat poprzednich. Objęły one osadę neolityczną kultury ceramiki promienistej z nawarstwionym osadnictwem wczesnobrązowym. Przebadano 287 m² odkrywając 11 obiektów. W przeważającej większości są to części spągowe jam gospodarczych, z materiałem kultury ceramiki promienistej. Jedna z jam /nr 22/ zawierała materiał kultury pucharów lejowatych, a jama nr 25 fragmenty ceramiki wczesnobrązowej. Warstwa kulturowa w znacznej części stanowiska uległa zupełnemu zniszczeniu. Odsłonięto również fragment rowu / sięgającego do głębokości 160 cm od obecnej powierzchni gruntu/, który otaczał osadę od północy.

Wobec interesującego współwystępowania na jednym stanowisku materiałów kultury ceramiki promienistej i pucharów lejowatych, oraz obiektów wczesnobrązowych będą tu prowadzone w roku przyszłym szerokie badania wykopaliskowe.